

Transskription af:

Obscuritas

6:7 Et djævelsk lejemord: Peder Skjødte arbejder i ondskabens tjeneste

Vært og tilrettelægger: Louise Lindblad

Medvirkende: Poul Duedahl, professor i historie ved Aalborg Universitet, og Poul Grønder-Hansen, fortæller

Redaktør: Troels Donnerborg

Speaker1: Du lytter til en podcast fra Nationalmuseets mediehus, Vores Tid.

Fortæller: Klokken er lidt over to om natten. To mænd går tværs gennem en mørk skov. Vinden river i træernes kroner, og skovbunden er dækket af et tykt lag nyfalden sne, der knirker under deres sko. Forrest går husmanden Mads Hansen, bag ham håndværkeren Peder Skjødte med en bøsse under armen og en sav i hånden. De to mænd er draget ud i skoven ved nattetid for at stjæle et træ, der skal bruges til en vognport, som Lasses hustru, Ane, gerne vil have opført. Peder Skytte har været så venlig at tilbyde Mads og Ane sin hjælp. Men hvad Mads ikke ved er, at Peder Skytte for år tilbage har indgået en pagt med djævelen. Og med djævle pagter gælder det som bekendt, at betalingsdagen før eller siden kommer.

Louise Lindblad: I 1867 bliver der begået et lejemord i et skovområde i Kolding. Offeret hedder Mads Hansen og morderen Peder Skjødte. Peder Skjødte er hovedperson i den historie, du skal høre nu.

Poul Duedahl: Peder Skjødte? Hvordan ser han ud? Han er en lille, stærkt bygget mand med blondt hår og rødt skæg.

Louise Lindblad: En historie som udspiller sig i en tid, hvor djævle og dæmoner stadig findes, i hvert fald ude på landet, og hvor onde overnaturlige kræfter måske spiller en rolle den nat, Peder slår Mads ihjel.

Poul Duedahl: Han er uddannet murersvend, men har ikke specielt meget at lave. Så har han en lille bibeskæftigelse også. Han er nemlig klog mand.

Louise Lindblad: Der er nemlig det med Peder, at de evner, han har og bruger i virket som klog mand i sin tid, kom med en meget stor pris.

Poul Duedahl: Allerede som 18 årig, der har anskaffet sig en trolddomsbog hos en ældre dame mod at indgå en pagt med djævelen.

Louise Lindblad: Og siden har han arbejdet i ondskabens tjeneste. Du lytter til Obscuritas. Det her er sidste afsnit i sæsonen om danmarkshistoriens okkulte mord. Men bare rolig. Vi vender tilbage med en ny sæson senere på året, som jeg er i fuld gang med at lave. Den her gang skal vi tilbage til året 1867. Vi skal se på, om vi kan følge i Peder og Mads' fodspor gennem den mørke skov. Men inden da lægger vi vejen forbi en kirkegård i nærheden, som Peder besøgte sammen med sin hustru Marianne fire år tidligere. Det er ved nattetid. Peder Skytte og hans daværende hustru Mariane har i nattens mulm og mørke sneget sig ind på Jordrup kirkegård, hvor jeg nu går rundt sammen med historiker Poul Duedahl og ligesom dem leder efter en helt særlig gravplads.

Poul Duedahl: Ja, det spændende, hvor det kan være, ikke?

Louise Lindblad: Jo, jeg står også og kigger mig omkring. Altså det har jo været lige...

Poul Duedahl: Lige her, og jeg er helt sikker på... hernede har vi i hovedgaden op igennem Jordrup by, så Mariane har selvfølgelig stået spejdet ud over her i samme retning som jeg nu kigger. Altså hun holder øje med om der kommer nogen lige nede foran kirkegårdsdiget her. Og så har hun jo skulle råbe op til Peder og sige... Eller i hvert fald løbe hen til ham og lige gøre opmærksom på, at nu nærmer der sig nogle mennesker.

Louise Lindblad: Hvad skal jeg forestille mig, hvis vi nu er her den aften, den nat, som det har været? Hvad skal jeg se for mig, når jeg kigger omkring her?

Poul Duedahl: Jamen, du kan faktisk ikke se noget. Altså, vi er i marts 1863, og der er der ingenting. Altså, der er den her lille landsby. Der er mørkt. Der er Peder og hans kone Mariane. Og hun er blevet sat til at holde øje. Hun ryster simpelthen som et espeløv, fordi hun er nervøs over alt det, der skal ske. Altså det der er der, der gemmer sig her, det er jo en grav, de er på udkik efter. Det er sådan, at Marianes mor har været i huset hos en hofkapelmester, en der tidligere har været kapelmester i Det Kongelige Teater, så er han blevet fyret af kongen, og så er han taget til Jylland, og så har han købt en gård, og så er han blevet begravet her på kirkegården. Der er det særlige

ved ham, at Marianes mor siger, at jamen, han har haft en trolddomsbog og ikke en hvilken som helst trolddomsbog. Han har haft trolddomsbogen, en Cyprianus, som det hedder. Det er fandens egen trolddomsbog, Sortebogen. Og hvis man kan få fat i sådan en, når man er en klog mand, så vil det gå godt.

Louise Lindblad: En forårsnat i året 1863 bevæger Peder Skytte sig ind på Jordrup Kirkegård med tre af sine egne trolddomsbøger under armen. Hustruen Mariane stiller sig et højt sted i nærheden og holder vagt.

Poul Duedahl: Hun har også udpeget cirka hvor graven er, fordi hun har det jo fra mor, som har været i huset hos kapelmesteren, og de har sådan fået at vide sådan cirka hvor det er.

Louise Lindblad: Og Peder sætter sig ned på sine knæ og begynder så at grave.

Poul Duedahl: Han graver ned til hofkapelmesteren, regner han med i hvert fald.. han graver ned til en kiste. Og det lykkedes ham også at komme helt i bund, og de finder sådan en pilrådden kiste. Altså denne her kapelmester, han er jo blevet begravet lidt over 25 år tidligere. Og de finder den her rådne kiste, og de... Han får den åbnet, og så tænker han: Nu skal han have fat i den Cyprianus, som han er begravet med.

Louise Lindblad: Under armen har han også tre af sin egne trolddomsbøger. Hvad skal han med dem?

Poul Duedahl: Han har de der trolddomsbøger med, fordi hustruen er ikke så glad for, at han har lavet den der pagt med Djævelen, og den kan han ligesom komme af med ved at placere dem nede ved liget i stedet for. Og så kan han tage den her Cyprianus med og bruge den i stedet for. Så han får... Han får den ultimative trolddomsbog, og han får ligesom overbevist konen om, at så kommer han af med al det djævelskab.

Louise Lindblad: Så lykkedes det ham at få fat i den her Cyprianus, og lykkes det ham at bryde sin pagt med djævelen?

Poul Duedahl: Nej, og det gør det ikke fordi, at da han kommer ned til kisten, så er der ikke noget lig. Det er det.

Louise Lindblad: Peder Skjødte finder i en forregnet kiste, men ingen trolddomsbog. Noget kunne tyde på, at Peder og Mariane bliver forstyrret undervejs. I hvert fald når de kun at kaste lidt jord på graven og dække den delvist, inden de stikker af.

Poul Duedahl: Jeg kunne virkelig godt forestille mig at bo lige her omkring, fordi vi er lige nede ved koret, og koret er det ultimative sted at blive begravet, hvis man er en præst eller en degn eller et finere menneske. Fordi det er jo det modsatte af djævlens rige. Det er lige her, hvor man er tættest på Gud.

Louise Lindblad: Pagten, som Peder Skjødte indgik med djævelen som 18-årig. Den består altså efter denne nat. En djævelpagt, den er nemlig ubrydelig, og det tror jeg, at Peder er udmærket klar over. Og han ved sikkert også, at hans gang på denne jord som djævlens håndlanger kun lige er begyndt. Hvad ved vi om Peder Skjødte og den pagt, han har indgået med djævelen? Hvorfor? Hvorfor har han gjort det?

Poul Duedahl: Han indrømmer, at han har gjort det, og det er en måde at få særlige evner på. Rigtig mange kloge mænd og kloge koner, som er dem folk ude på landet opsøger, når der er problemer, og de har ikke råd til at gå til en læge. Og de har også større tillid til den kloge mand, fordi de kender vedkommende, og det rygtes hurtigt, at vedkommende har nogle særlige evner, fordi de har indgået en pagt med Djævelen, så man får held i jordelivet mod at lade sin sjæl vandre i dødsriget, kan man sige... Ned til Djævelen.

Louise Lindblad: Ondskabens væsen ligger som regel på lur i et rum tid, inden den sådan for alvor springer frem og viser sit ansigt. I årene op til mordet på husmanden Mads Hansen er det mest sådan småkriminalitet Peder Skjødte involverer sig i.

Poul Duedahl: Han har fundet ud af, at han kan lade sig bestille til at sætte ild til nogle gårde. Så noget en meget typisk gesjæft for nogle, fordi det kan man tage mod betaling for at sætte ild til, og så får man udbetalt forsikringssummen. Og eftersom han er murerarbejdsmand, så kan han også tage licitationen. Det vil sige, han kan altså indgå den handel, han skal bygge i stedet op igennem igen.

Louise Lindblad: Den ene af ejendommene, han sætter ild til, er hans egen brors. De to har angiveligt været uvenner, og stedet nedbrændte fuldstændig. Broderen lider et stort tab, men alle slipper dog med livet i behold. I hvert fald lidt endnu. For i året atten 67 er det, at Peder Skytte bliver kontaktet af den højgravide Ane Pedersen, hende som er gift med Mads Hansen. Ane og Mads har brug for hjælp til at få bygget en vognport ved deres landejendom, og den opgave takker murersvend Peder Skytte naturligvis ja til.

Poul Duedahl: Peder er taget hjem til Mads og Ane på Stubdrup Mark på deres lille landsted, og meningen er, at de skal have bygget en ny vognport, og Peder siger, det... han vil jo gerne have hjælp til at bygge den der, om de har brug for noget træ. Og sådan noget er jo ikke gratis, og det bedste træ er jo sådan set det, man kan få helt gratis, nemlig ved at stjæle det så. Så de skal simpelthen på rov efter noget træ, så Mads og Peder de smutter af sted henover de sneklædte

marker. Og Peder han tager et gevær med også, fordi så kan han jo skyde nogle ænder eller hvad han finder på vejen.

Louise Lindblad: Jeg tænker, at det er nu, vi skal køre hen til gerningsstedet.

Poul Duedahl: Det synes jeg er en god idé. Lad os prøve.

Louise Lindblad: I de gamle politirapporter findes der et kort og en markering af, hvor drabet på Mads Hansen skete. Sådant et stort rødt kryds. Vi tager hver vores bil. Er det ikke nemmest? Det kort har jeg siddet og nærstuderet og sammenlignet med, hvordan landskabet og løbet former sig i dag, og jeg er faktisk helt sikker på, at jeg har fundet det præcise gerningssted. Skæbnen vil, at det er i gåafstand fra et landbomuseum her i Kolding. Jeg skal lige have mine Google Maps frem her, fordi så kan jeg se hvilken retning vi skal gå i. Men altså, det er få hundrede meter herfra.

Poul Duedahl: Min Gud ville være...

Louise Lindblad: Og nu står vi her, og det er lige heroppe. Så hvis vi bare kan komme ud til vandet her, så kan vi jo gå der op af og se hvor langt op vi vil gå, hvis vi kan... Hvis vi kan se hvad retning det er den siger. Det er den der vej.

Poul Duedahl: Åen ligger lige derned. Hvis du går op, og den.

Louise Lindblad: Måske. Skal vi prøve at gå den vej?

Louise Lindblad: Nok. Ja. Jeg læste faktisk Poul, at gården her hvor landbomuseet ligger, den brændte ned i 1860'erne. Og så tænkte jeg, at det var da der hvor vores hovedperson...

Poul Duedahl: Okay, det kan da godt være en af de tre. Det er da slet ikke umuligt. Jo.

Louise Lindblad: Jeg tror, jeg er ikke sikker på det. Jeg tror ikke, det er en af de tre, der er nævnt, men hvem ved, hvad han ellers havde gået rundt og brændt ned?

Poul Duedahl: Lige præcis netop. Ja, det er noget at et pudsigt tilfælde. Vildt nok. Og det er jo lige i nabolaget her. Han har jo kendt alle herude.

Louise Lindblad: Præcis så Mads og Peder... Hvordan er det egentlig, de kender hinanden?

Poul Duedahl: Ja, det gør de gennem Ane, fordi Peder er Anes fætter. Og Ane er blevet gift med Mads mod sin vilje. Så på den måde er de jo lige pludselig blevet familie.

Louise Lindblad: Og Ane og Mads, de har boet lige her i nærheden.

Poul Duedahl: Ja, det har de altså. Det her er det, man kalder Stubdrup Mark. Og der har de jo haft et lille husmandssted. Og Mads har klaret det godt. Han har pænt mange penge. Og det er jo selvfølgelig også dem, der har gjort ham interessant. Så Anes far har jo gjort alt, hvad der overhovedet var muligt for at de to skulle blive gift. Og så var der jo en kæmpe aldersforskel. Hun var 17 og mig 44. Så det var jo ikke lige Annes kop te. Altså, hun ville hellere have en på egen alder og sådan noget. Og Mads, han er sådan en lidt godmodige, han er tunghør. Nogle kalder ham tosemads. Altså, han er måske heller ikke det klogeste menneske i verden og sådan noget. Det er sådan lidt uinteressant for unge Ane, som er meget energisk og udadvendt og vil feste og have det sjovt og være ung.

Louise Lindblad: Jeg tænker, mens vi prøver at finde Åen allerede her.

Speaker6: Det er jo allerede her... den starter, simpelthen. Vi må se, hvor langt vi kan følge den op.

Poul Duedahl: Et knæk rundt. Og det er jo det her vi går på.

Louise Lindblad: Jeg tror, det er altså det, jeg tror, hvis ikke gå nogle 100 meter, før vi kommer til det præcise sted. Jeg ved ikke, hvor højt op vi kan komme, men jeg kunne godt tænke mig at se noget vand. Peder Skjødte og Mads Hansen går af sted i mørket henover de sneklædte marker og gennem den mørke skov. Klokken er lidt over to om natten. Tror du godt, at Mads er klar over, at når han går her om natten med ham, at det er lidt sådan en sketchy fyr, han er ude med?

Poul Duedahl: Det er jeg helt sikker på, fordi Mads kender godt noget til Peder og hans fortid. Han ved, altså det kender man til på egnen, og han har...

Louise Lindblad: Man er i familie sammen?

Poul Duedahl: Så jo, så holder man jo sammen i tykt og tyndt. Så går det nok alt sammen. Nu er vi lige... der er åen. Her når de hen til. Og der er sne, der er snedækket over det hele. Der har været mørkt.

Louise Lindblad: Tror du, de har gået sådan, Mads forrest og Peder bagved?

Speaker6: Ja, det tænker jeg sådan umiddelbart. Eller det ved vi sådan set. De går her henad og de ved begge i hvilken retning de skal. De skal ned i nærheden af åen, fordi der gror noget træer og sådan noget. Og så når de lige til denne her meget markante skrænt. Ja vi kigger... Åen ligger hernede, for enden af den. Vi kan knap se den fordi denne skrænt er meget markant, så den der lidt høje sådan et der dækker for for selve åen og helt nede ved åen, der ligger der en masse træer, som man kan tage af. Og de er selvfølgelig de enkelte gårde mands ejendom, så man må jo ikke bare tage det træ. Du må ikke bare tage gratis brænde og sådan noget. Men det er jo nok her, man kan gøre det allermest uset. Så det er jo selvfølgelig det, de har spekuleret i. Men de når kun hen til skrænten. Så falder Peder lige så lang han er i sneen, og så ligger han der sammen med sit gevær. Og så tænker han Men det er jo det lige nu. Det er jo helt oplagt. Mads Han står helt ude på skrænten der. Her og kigger ned. Jeg er allerede på udkik efter, hvad de nu skal finde af træ dernede. Og så griber Peder geværet, og så skyder han Mads lige i maven. Og han falder om med os og udbryder tilsyneladende: "Åh, Ja, ja", siger han så. Som om... man kan næsten fornemme... Vi kan jo gisne om, at han måske har tænkt, at det her kunne jo blive et scenarie, altså. Ja, så ånder han ud her lige på på skrænten.

Louise Lindblad: Peder skyder og dræber Mads. Men hvad er hans motiv? Hvem får ham til det? Hvad gør Peder nu med Mads, der ligger der?

Poul Duedahl: Jamen, Peder tænker. Nu handler det om at komme hjem, og så skal jeg jo lige have fundet ud af, hvad jeg nu stiller op. Men han har jo. Han har jo tænkt over det i forvejen, og det er sådan, at Mads har været lidt tungsindig, og der går i hvert fald rygter om, at han flere gange har truet med at begå selvmord, og det kan Ane bevidne, at han flere gange har hængt en snøre op og truet med, at han ville hænge sig selv og sådan noget. Så det oplagte er jo sådan set bare at sige, at det her er et selvmord. Så han går bare retur med sit gevær og så tænker jamen okay, han ligger der, men han har så begået selvmord. Ja.

Louise Lindblad: Jeg synes næsten bare for at følge forløbet, at vi skal gå tilbage nu, mod gården, fordi Ane hun er vågen derhjemme, ikke?

Poul Duedahl: Jo, det er hun. Hun sidder jo hjemme og venter på de kommer tilbage med det træ der, tilsyneladende, ikke, så. Så det er i hvert fald planen.

Louise Lindblad: Man kan måske fristes til at tro, at bestillingen på mordet er kommet fra et sted dybt nede under vores fødder. Det her med den der djævelpagt og djævelpagt generelt, altså man

arbejder jo for ondskaben på en eller anden måde om at have indgået sådan en, er det ikke rigtig forstået?

Speaker6: Jo, det gør man 100 procent, altså dem der indgår de her... Altså, der er nogen, der laver kontrakter, altså fysiske kontrakter. Det er der også oppe i 1800-tallet. Altså, vi forbinder det her med djævletro som noget, der er meget ældre, og det er det også hos præster. Altså, de tror jo ikke på djæveln på den måde. De siger jo efterhånden, at han er jo bare et symbol på det onde. Men folk ude på landet, de tror da i allerhøjeste grad på djæveln som en en sprællevende figur, der vil komme og hente dem på dommedag, hvis de hører djæveln til. Så det er virkelig en indsats at gøre, at give sin sjæl til Djævelen.

Louise Lindblad: Kan djævelen godt bestille sådan et mord her?

Poul Duedahl: Altså om djævelen selv kan bestille det, det er så spørgsmålet... På den måde tror jeg ikke, det har fungeret egentlig. Nej, altså, du får nogle særlige kræfter fra djævelen, som kan give... På den måde taler han jo gennem mennesket. Så man kan jo godt sige, at hvis du har indgået en djævlekontrakt eller en pagt med djævelen, så gør du det jo på vegne af det onde. Og det er du fuldt ud klar over, og du ved også, at du skal betale for det en dag. Forhåbentlig får du en masse glæde og penge og alt, hvad du har drømt om i levende live. Men på dommedag, så bliver du altså ikke hentet af Gud, men at Djævelen.

Louise Lindblad: Nu går Peder alene hjem her. Ondskabens virkelige ansigt, hun sidder derhjemme og venter på, at Peder kommer tilbage. Jeg forestiller mig ikke, at Ane har set så overrasket, ud over at Peder kommer tilbage alene.

Poul Duedahl: Det forestiller jeg mig heller ikke. Og vi ved jo faktisk, at Ane går fri lige i starten. Altså hele den her sag, men de har faktisk siddet i timerne efter og udtænkt, hvad de nu skal sige, når myndighederne på et eller andet tidspunkt dukker op. Fordi de vil jo finde ham derude. Og planen er at sige, at jamen, han har jo været trist over livet, og det er ikke noget lykkeligt ægteskab, og han har flere gange truet med at hænge sig selv og sådan noget. Og nu nu har han gjort alvor af det. Og det er ligesom den historie, de ville slippe af sted med.

Louise Lindblad: Ane vidste godt, at Mads skulle dø den aften?

Poul Duedahl: Ja, hun har sådan set bestilt mordet. Altså at hun vil af med manden. Hun er blevet forelsket i en dragon. Hun er kommet i Kolding, ofte om aftenen, og så har hun været i de såkaldte dansesteder, og så har hun haft en fest uden lige. Og så har hun mødt sådan en ung hestemilitærmand, der ikke er i samme alder. Og de har haft sex flere gange, og hun tænker det er lige ham. Jeg er super forelsket, og det er jo ham, jeg vil have. Hvis jeg så kunne få alle de penge, som en mand har, og jeg kunne få ham, så havde jeg fundet min lykke i tilværelsen. Men hvordan pokker kommer jeg af med den mand?

Louise Lindblad: Den 16. December, 13 dage efter mordet, føder Ane en lille dreng, som hun giver navnet Mads efter sin nyligt afdøde ægtemand. Ingen mistænker i første omgang Ane for at have en finger med i spillet, men det viser sig, at det er hende, der har bestilt drabet. Angiveligt skulle Ane have lovet Peder Skjødte tre hundrede rigsdaler for drabet, og elskereren var desuden villig til lige at smide to hundrede ekstra i puljen. Lykkedes de med at slippe af sted med det her mord på Mads?

Poul Duedahl: Umiddelbart kunne det jo godt se sådan ud. Altså Peder bliver hurtigt mistænkt og han... Man finder også jagtgeværet, og man kan se de der hagl. De passer med, hvad man finder i maven. Altså Ane og Peder har jo tænkt, at han er faldet derude. Han har slået sig, og han har forblødt, og det er ligesom den taktik, de havde. Men de havde ikke regnet med, at han bliver obduceret, og de finder simpelthen de der hagl inde i maven, og man finder ud af det svarer til det gevær, han har, så Peder bliver sat fast. Ane hun går fri, hun føder et barn og sådan noget. Så går der noget tid, og så finder man ud af. Så går Peder til bekendelse og så er Ane jo også nødt til det.

Louise Lindblad: Både Ane og Peder bliver kendt skyldige i drabet på Mads og selv om Peder Skjødte erkender, at han i mange år har ernæret sig som klog mand, og at han endda har indgået en pagt med djævelen, så bliver sagen mod ham behandlet som en almindelig drabssag og ikke en troldomsag. For som du måske husker fra historien om Ingeborg og Ole Boesens dobbeltmord på Falster, så stoppede vi jo med at brænde hekse af på bålet i 1619. Men djævelen har det altså bare med at dukke op ad bagveje og sive ind gennem selv de mindste sprækker, selv længe efter at vi officielt er stoppet med at tro på den slags. Djævle og dæmoner lever måske ikke længere i retslokalet i 1867, men de lever i den grad stadig lige herude blandt helt almindelige mennesker.

Poul Duedahl: En af grundene til, at vi tror, at alt det her med djævelpagt og sådan noget forsvinder, det er, at man ikke straffer for det mere. Altså fordi dem, der er domsmænd, altså dem der laver lovene og sådan noget, de tror jo ikke på djævelen, så de kan ikke dømme dem for det. Men det er den lokale befolkning, de vil gerne have den type straffe og sådan noget, så der er nogle gange sådan en. Hvad skal man sige? En dobbelthed der. Men man kan ikke blive dømt for det mere. Så når vi overhovedet ved noget om, at der har været lavet djævel kontrakter, så er det fordi de dukker op ad bagveje. Det er simpelthen i forbindelse med helt almindelige straffesager sager. Så siger de også lige samtidigt. Og i øvrigt så var jeg klog mand, og jeg havde lavet en kontrakt med Djævelen, og det var medvirkende årsag. Så det er sådan en medvirkende forklaring til, hvorfor de handler, som de gør. Men det er som et led i en mordsag.

Louise Lindblad: Jeg har også tænkt på, hvad det har betydet for Peders egen selvforståelse, det her med at forsøge. Altså, han har jo handlet ondt igennem sit liv på flere forskellige tidspunkter. Hvad betyder det for ham selv at kunne fjerne den ondskab, der er i ham, over på noget andet? Altså pege på en djævel eller flytte ondskaben væk fra sig selv på en eller anden måde.

Poul Duedahl: Ja, det er uden forklaringskraft. Så kan man jo sige, at men i virkeligheden er det jo jeg bliver styret. Jo altså det er ikke mig, der gør det. Altså jo, jeg har måske taget et valg. Det var måske et forkert valg. Jeg håbede på noget held i livet, og jeg har virkelig været fattig. Jeg har sultet, jeg går i dårlig klædt tøj, og en del af den aftale var, at jeg skulle have nogle penge, og at jeg skulle have en masse tøj, fordi han gik altid flot klædt. Altså, han havde alt det, jeg gerne vil have. Nu kunne jeg få del i det, og det kunne jeg via djævelen. Så djævelen er sådan en man kan skyde skylden på.

Fortæller: Du har nu lyttet til alle afsnit i sæsonen om danmarkshistoriens okkulte mordssager. I indledningen spurgte vi: Hvorfor drages Louise af onskaben? Ja, mordssagerne taler til en udfrygt i os. Mennesker har altid begået drab. Onskaben er både uhyggeligt genkendelig og fremmed på samme tid. Ingen af os kan sige os fri fra den, og hvem ved, hvad der skal til for at udløse den. Kærlighed, jalousi, penge, hypnose eller måske mørke, djævelske kræfter?

Louise Lindblad: Obscuritas er produceret af Louise Lindblad for Vores Tid. Redaktør er Troels Donnerborg.

Speaker1: Du har lyttet til en podcast fra Nationalmuseets mediehus, Vores Tid. Følg os på Facebook og Instagram, så får du fascinerende historier og nyt om episoder fra vores mange podcasts.

[Vores Tid – Nationalmuseets Mediehus](#)

[Obscuritas 6:7 Et djævelsk lejemord](#)

Produceret af Louise Lindblad for Vores Tid